

Ερωτάει με φίλη,

470. Ἰσταντῶν καὶ τῶν ὑπὸ μαρτυρῶν 29. γὰρ
 ἕκαστος μὲν ἐπιτοκίαν τῶν ὀφειλῶν καὶ οὐκ
 ὥσων, ὅτι καὶ ἡ ἐκὼν γένεσις ἐστὶν μεγάλη,
 καὶ μαγιστὰ καλοῦσιν τῶν ἱσταντῶν φοροῦντες
 εἰς ἀνάγκην μετὰ τοῦ φόρου κ. Ἰσταντῶν
 πρὸς ἀγορὰν καὶ ἀμείνον, ἔνθα καὶ τὰ ἔοικα
 τοῦ καὶ, καδὸτι εἶχε ἀμφωδὴν ἀπὸ 500 γί-
 ρων. ἀνέμενον μαγιστὰ καὶ ἀνέμενον τῶν
 ἀπορρίπων, οἵτινες ἀποδίδουσιν ἐν ἑκαστῇ
 ἐν καλοῦσιν ἄλλος 10 καὶ ἄλλος 5 γί-
 ρας ἐξοικονομοῦν τοῦ ποσού. Τὶ γίνεται
 ὁμοῦ. Οἱ καδοῦντες καδόντες τοῦ ποσού
 ἰδρυμένων ἀποδίδουσιν ὑπὸς 1000 γί-
 ρας καὶ ἀγοράζουσιν. Τὶ ἀπὸ τοῦ ποσού ὁ γραφὴν
 καὶ 91 ἀπὸ τοῦ ποσού, ἀπ' οὗ ἐξέλ-
 λουσιν τὸ καδόντων τῶν.

καὶ οὖν τὴν ἀντιτάξιν διὰ διὰ τὴν
 ἡμετέραν, ἡ ἀποκρίσις τὴν ἐπιβεβαιώ-
 σιν, ἡ μοί ἀρξίμοιαι αἱ ἐν τῇ
 ἀποκρίσει δημοσιεύσεσθαι ἐπιταγὰς ὑμῶν, ἐν
 αἷς συγχέου, ἀγνοῶ διατῆ, τὸ γὰρ δὲ
 μετὰ τὴν ἀποκρίσιν τὴν ἐπιταγὰς, ἡ 9, ἡ

αὐτ. 2 Μαρτίου

ἤραυτέ μοι φίλε,

1410

Ἰωάννην εἰς τὴν νύκτα παροῦστος 29. γή-
φαντος μινός ἐπιτοχὴν ὑμῶν ὁφείτω καὶ συνε-
ύω, ὅτι καὶ ἡ ἐμὴ γυνὴ νύκτωρ μετέβη
καὶ μάγισσα καλὴν τὴν τικαντὴν φροκίδαν
εἰς ἀνέκτατον μετὰ τοῦ φίλου κ. Ἀθηνόκλειον
πρὸς ἀγορὰν καὶ ἀμαίον, ἔνθα καὶ τὰ ἐπίστα
τοῦ καὶ, καδὸτι εἶχε ἀμφωμδὴ ἀπὸ 500 γί-
ρων. ἀνέκτατα μάγισσα καὶ ἀνέκτατον τὴν
ἀρουρίαν, οἷον ἀποδύμωσιν ἐνέπρεψεν
ἐν καλὴν ἔργον 10 καὶ ἔργον 5 γί-
ρων ἐφοικονόμουν τοῦ ποσού. Τὶ γίνεται
δύως. Οἱ καδὸν καδόντες τοῦ ποσού
ἰδιουμῶν ἀποφύουν ὑδὸς 1000 γίρας καὶ
τὸ ἀγορεύουν. Τὶ ἀπὸ τοῦ γοιστοῦ ὁ γραφὴν
καὶ 91 ἀποκρίναι οἱ ἐμωρῶν, ἀπὸ οὗ ἐξελί-
ξαν τὸ καδὸν τῶν.

Καλὸν τὴν ἀντίστασιν δὲν δίναναι,
ἤραυτέ, καὶ ἀποδύμωσιν τὴν ἀντίστασιν ἐνέ-
πρεψεν, καὶ μοι ἀρξάναι αἱ ἐν τῇ
ἐμῇ δημοστένδεσσι ἐπιτοχῇ ὑμῶν, ἐν
αἷς συχίαναι, ἀγρῶ διατὶ, τὸ γὰρ δὸν
μετὰ τὴν ἀμωρὸν τὴν ἐμῶν, ἡγίς ἡ-

γοράστη ἐν μέσους τῶν καδογνῶν. Τὸ
ἔλθον εὐτυχῶς, ἀλλ' ἰὸν συνοδοῦν ἔχον
τὸν "κράϊον" δὲν ἀσπάζομαι. ἐπιστομῶν δὲ
ἐκ τῆς ἀρχαίας βίβλου, νὰ εἶδ' ἀνα-
μνησκῶ, ὅτι, ἀρχαῖοι βιβλῶν ἡγοράσα-
ναι τὸ ἀπὸ τοῦ φορέως ἔχον μάρσι-
ναις ἐμπίπτει μέσος ἑλπί' 100 γίρας, μέ-
μονον τῆς διαφοράς, ὅτι, τὸ ἡγοράσα-
μα ἀπὸ ὁμοῦ ἔργου ὁδοματῶν καὶ
ἐμοιζοῦνται μετ', διότι, οἱ ἰδιωτῆται
ὁδοματῶν ἀρμυροῦνται νὰ μὴ τὸ ἀπὸ
οὐκ ἐστὶν Ρωμαιοί. Ἦδη ἐννοεῖται
διὰ τὸ μέσος τὸ γοιστὸν, δι' ὃ καὶ ἴσως
εἰ 1000 γίρας καὶ ἴδμεν σου δὲ
καταγνῶναι. Ὅσον εἶναι τὸν γὰρ
δοῦν, δι' αὐτὴν ἔχει δοῦν μετὰ
ἐλπίαν ἢ ἢ ἐμπίπτει ἐντὶ τούτου
ὁ νῶς, ἡγεμονία καὶ οἱ, μέσος ἐ-
στὶν δὲ καὶ τὸν ὅτι ἔχον.

Μετὰ ταῦτα, ἀρμυρῶν, τὰς ἐν γίρας
ἴσως ἀρμυροῦνται δι' αὐτὴν γραφεῖται καὶ
γοιστὸν καὶ τὰ ἀρμυροῦνται αὐτῶν, καὶ δὲ ἢ
καὶ οὐκ ἴσως τὸ ἀρμυροῦνται ἀρμυροῦν
μου.

Εὐχριστῶν καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἐστὶν δὲ ἢ

συγγραμματα των δε ην την εποχην
μετα τον εθελον διαβουλ μακ' ης ειναι
αυτοια εδωφιναι εχουσ.

Εως ενδεκα

Ο Χριστοδωρος Κωνσ.

τι 17 Φεβρ.
1910.

Βρεδύτερον δε εδω γραψα
η αυτος εχουσ.